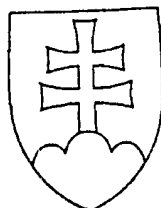

Slovenskej republiky

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej, v právnej veci žalobcu: **M., s.r.o. S.**, IČO: X, zast. JUDr. M, advokátom, Advokátska kancelária H. proti žalovanému: **S. a.s.**, V. IČO: X, zast. JUDr. N, advokátkou, Advokátska kancelária L. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. decembra 2006 č. k. 3 Cob 238/2006 – 196, (vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 26 Cb 148/98), takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. decembra 2006 č. k. 3 Cob 238/2006-196 **z a m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 18 614 Sk do troch dní na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 21.3.2006 č. k. 26 Cb 148/98 – 162, ktorým tento žalobu žalobcu podanú na súde 20.2.1997 zamietol, zmenil tak že určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nebytových priestorov:

- predajnej plochy Potraviny s rozlohou 108 m²

- predajnej plochy Mäso – údeniny s rozlohou 125 m²
- skladovej plochy Potraviny s rozlohou 48 m²
- skladovej plochy Mäso – údeniny s rozlohou 129 m²
- ostatnej plochy Potraviny s rozlohou 50 m²
- ostatnej plochy Mäso – údeniny s rozlohou 70 m²

v celkovej podlahovej ploche 530 m² nachádzajúcich sa na prízemí nehnuteľnosti O, súpisné č. X. (pôvodné súpisné č. X.), č. orientačné X. v B, označený ako stavby zapísaný na parc.č. X., v Katastri nehnuteľnosti pre obec B, kat. územie R na LV č. X vedenom Správou katastra pre H. B. pracovisko B a spoluvlastníkom podielu k spoločným častiam priestorov O v pomere 5,21 %. Súčasne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 402 831 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konaní sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti obchodný a bytový dom pri Š ležiace na parc. č. X., zastavaná plocha o výmere 1 715 m² kat. úz. R tak, že táto patrí do podielového spoluvlastníctva účastníkov a to predajné plochy vymenované v petite spolu o rozlohe 530 m². Pôvodný žalobca, správca konkurznej podstaty úpadcu P, š.p. v likvidácii B. uzavrel s teraz označeným žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok podľa ktorej postupník vstupuje do všetkých práv a povinností vyplývajúcich z hospodárskej zmluvy o združení finančných prostriedkov na stavbu O., n.p. S. zo 7.9.1977 a dohody zo 16.10.1980. Ďalej odvolací súd mal za preukázané, že právny predchodcovia účastníkov konania uzavreli 20.9.1977 hospodársku zmluvu a 29.6.1979 dodatok k tejto zmluve o združení finančných prostriedkov na stavbu O n.p. S. - V., v zmysle vyhl. č. 119/72 Zb. o združení finančných prostriedkov socialistických organizácii a poskytovaní príspevkov na investičnú výstavbu niektorých zariadení. Podľa dodatku k tejto zmluve právny predchodca žalobcu podľa časti II. dodatku poskytol na združení investíciu v sume 4 682 755 Kčs. Skutočnosť, že sporná stavba bola postavená ako združená investícia na základe hospodárskej zmluvy uzavretej podľa § 360a Hosp. zák. je medzi účastníkmi nesporná. Nespornou je aj tá skutočnosť, že spôsob užívania združenej investície bol medzi právnymi predchodcami účastníkov dohodnutý a že užívateľ (žalobca) ako spoluvlastník objektu bude uhrádzať poplatky za poskytnuté služby za 5,23 % úžitkovej plochy, ktoré správca domu teda žalovaný rozúčtuje po skončení kalendárneho roka ako to bolo uvedené v dohode zo dňa 16.10.1980 a listu žalovaného zo dňa 6.10.1982. Neosvojil si tvrdenie žalovaného, že tento sa stal stavebníkom a stavba bola v jeho prospech skolaudovaná a má ju zapísanú aj na liste vlastníctva, pri združenej investícii podľa vtedajších predpisov na strane investora vystupoval len

jediný stavebník ako zástupca zúčastnených stavebníkov. Z toho však vyplýva, že právo užívania stavby vzniklo len jemu a bolo na úkor vlastníctva ostatných zúčastnených.

Na majetok spoluinvestora š.p. P. v likvidácii bol vyhlásený uznesením KS v Bratislave z 11.9.1996 pod č. 38 K 96/96 konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol menovaný JUDr. M, ktorý predmetnú nehnuteľnosť zahrnul do konkurznej podstaty úpadcu. P, š.p. v likvidácii v zmysle § 18 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien. Ak je vec zahrnutá do konkurznej podstaty a niekto na takú vec si uplatňuje právo, že do konkurznej podstaty nepatrí, musí podať incidenčnú žalobu proti správcovi o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty ako je to uvedené v citovanom zákone (§ 19 ods. 2). Žalovaný nepožiadaval incidenčnou žalobou o vyňatie spornej nehnuteľnosti z konkurznej podstaty a preto sa stala súčasťou konkurznej podstaty úpadcu s dispozičným právom správcu konkurznej podstaty. Nepovažoval za dostatočnú obranu, že žalovaný požiadaval príslušný kataster o zápis vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a kataster jeho žiadosti vyhovel. V čase zápisu už bol majetok pojatý do súpisu konkurznej podstaty a zápis do katastra na tom nič nemohol meniť. Ako titul zápisu do LV č. X.v prospech žalovaného je uvedené, že titulom nadobudnutia je žiadosť o GP zo 14.11.1997 a žiadosť o zápis. Spôsob nadobudnutia vlastníctva žalobcu je preukázaný predajom majetku v konkurze, teda vlastníctvo žalobca nadobudol na základe iných skutočností ustanovených v zákone (§ 132 ods. 1 Obč. zák.), teda kúpou od správcu konkurznej podstaty. Odvolací súd neuznal ani právne dôvody namietané žalovaným, že napadnutým rozsudkom nebol zamietnutý žalobný návrh v takej podobe ako ho uvádza žalobca v odvolaní z dôvodu, že takto formulovaný petit kde by bol uvedený ako predmet žaloby O s č. 961 (pôvodné č. 893) postavený na pozemku parc.č. X. nebol súdom akceptovaný a návrh na zmenu žaloby bol zamietnutý. Odôvodnil to tým, že na pojednávaní 21.3.2006 žalobca nenavrhol zmenu žalobného petitu ako nesprávne to označil súd prvého stupňa, ale upresnenie resp. úpravu žalobného petitu v zmysle § 41 ods. 2 OSP. Naviac odvolací súd ešte poukázal na to, že žalovaný až po podaní žalobného návrhu na určenie vlastníctva si dal vypracovať nové geometrické plány, v ktorých boli nové parcelné čísla až na základe toho pôvodná parcela X. na ktorej sa nachádza predmetná nehnuteľnosť bola prečíslovaná na parc.č. X., z toho dôvodu upresnil žalobca petit žaloby. To však nemalo vplyv na výsledok sporu. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe vyhovel. Rozhodnutie o náhrade trov založil na ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný. Odôvodnil ho tým, že odvolací súd v rozpore s § 211 ods. 1 OSP nedoručil mu odvolanie žalobcu proti rozsudku prvostupňového súdu. Tým odvolací súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom. Na tomto procesnom

pochybení súdu nič nemení ani fakt, že žalovaný sa po doručení predvolania na odvolacie pojednávanie oboznámil s obsahom odvolania, nahliadnutím do spisov a k nemu sa vyjadril. Ďalšieho procesného pochybenia sa odvolací súd dopustil tým, že rozhodol bez toho, že by najprv rozhodol o pripustení zmeny návrhu podľa ust. § 95 ods. 1 OSP. Názor odvolacieho súdu podľa žalovaného nemá oporu v platnom zákone. Žalobný návrh bol od samého začiatku zmätočný, pretože na parc. č. X kat. územie R sa žiaden obchodno-bytový dom nenachádza a žalovaný je vlastníkom iba pozemku parc. č. X.. Po vecnej stránke namieta, že odvolací súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové a právne zistenia. Dotýka sa to geometrického plánu č. X., ktorý bol vyhotovený 21.6.1998 č. 243-237-89-88 a žiadosť o zápis do evidencie nehnuteľností bola podaná dňa 6.1.1989 čiže 8 rokov pred podaním žaloby. Pritom parc. č. X. existovala už v čase vypracovania geometrického plánu na parc. č. X. a k žiadnemu prečísleniu nedošlo. Nezodpovedá skutočnosti ani to, že ku dňu vkladu vlastníckeho práva do katastra v prospech žalovaného sporný majetok bol súčasťou majetku patriaceho do súpisu konkurznej podstaty. Namietal ďalej, že obchodno-ubytovací dom nemohol byť platne zahrnutý do konkurznej podstaty, keďže žalobca ani v čase podania žaloby 20.2.1997 nevedel, resp. si nezistil, že táto nehnuteľnosť sa nachádza na parc.č. X. a nie na parc. č. X.. Z toho dôvodu žalobca nemal ani legitimáciu a podanie incidenčnej žaloby.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Hlavným investorom stavby sa stal S., š.p. hospodárskou zmluvou nebol založený žiaden vlastnícky, alebo spoluvlastnícky vzťah v dôsledku zmeny právnej úpravy vyhl. č. 158/1978 Zb., ktorou bola zrušená vyhl. č. 119/1972 Zb. Organizácie, ktoré združili prostriedky a jednotlivé podiely viedli ako cudzí zdroj voči iným organizáciám, mali podľa § 38 cit. vyhlášky tieto podiely ku dňu účinnosti vyhlášky zrušiť a zrušenie uskutočniť nepeňažne dodatočným prevodom zdrojov zo združenej organizácie na investora ako keby išlo o poskytnutie príspevku a to do 30.9.1979. Tým ostala celá hodnota zriadenej investície u investora S

Následne došlo k privatizácii majetku š.p. S a do privatizácie vstúpil celý majetok š.p. S a časť majetku š.p. B.. F. založil ku dňu 1.5.1992 akciovú spoločnosť S, a.s. ktorá na základe vyššie uvedených rozhodnutí prevzala všetok majetok, práva a záväzky š.p. S a časť majetku B podľa privatizačného projektu a delimitačného protokolu. Navrhol preto, aby dovolací súd v zmysle § 243b ods. 1 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na dovolanie žalovaného podal žalobca dovoláciu odpoveď. Navrhol dovolanie zamietnuť. Pokiaľ ide o otázku procesných nedostatkov žalobca bol oboznámený pred rozhodnutím odvolacieho súdu s obsahom odvolania podal k nemu vyjadrenie a výslovne sa

vyjadril že nepožaduje ani nijaký čas na prípravu na odvolacie konanie. Otázka užívania združených prostriedkov poťažne nehnuteľností do ktorých boli vložené riešila dohoda zo dňa 16.10.1980, kde predchodca žalobcu a žalovaného sa dohodli na spoločnom užívaní objektu O. Zmluva o združení investičných prostriedkov a jej dodatky zrušením Hospodárskeho zákonníka nezanikli. Inštitút správy národného majetku bol od 1.7.1988 nahradený Inštitútom hospodárenia s národným majetkom a od tejto doby sa pripúšťalo právo spoločného hospodárenia (§ 64 ods. 3 Hosp. zák. v znení zák.č. 98/1988 Zb.). V danom prípade ide o procesné nástupníctvo, čo znamená, že namiesto doterajšieho účastníka sa stáva bez ďalšieho účastníkom ten, na koho prešli práva postúpením pohľadávky a v danom prípade na žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 2 OSP) po zistení, že sú splnené procesné podmienky dovolania, preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, (§ 236 ods. 1/, § 238 ods. 1/, § 240 ods. 1/, § 241 ods. 1/, § 242 ods. 1/ OSP). Zistil, že dovolanie nie je podané dôvodne, preto ho zamietol (§ 243b ods. 1, OSP).

Prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu je daná podľa § 238 ods. 1 OSP. Ostatné namietané dôvody podľa § 237 OSP (tzv. dôvody pre zmätočnosť rozhodnutia nemajú právne opodstatnenie). Dovolateľ správne namieta, že odvolanie žalobcu mu malo byť doručené (§ 209a ods. 1 OSP). Túto povinnosť si okresný súd nesplnil a spisy postúpil odvolaciemu súdu (predkladacia správa č. 1 172) a spisy boli doručené odvolaciemu súdu 26.6.2006. Dňa 14. novembra 2006 právna zástupkyňa žalovaného JUDr. N nahliadla na odvolacom súde do spisov, vyžiadala si fotokópie zo spisov, okrem iného aj č. 1. 165 – 169, ktorými číslami je žurnalizované odvolanie žalobcu proti rozsudku prvostupňového súdu (úradný záznam č. 1. 183). Na to podaním zo 6.12.2006 podala súdu odvolaciu odpoveď (č. 1. 189 - 190). Z týchto faktov možno konštatovať, že v dostatočnom predstihu pred pojednávaním odvolacieho súdu s odvolaním bola oboznámená, mala kópiu odvolania, ktorú si sama vyžiadala, išlo o osobu práva znalú, ktorá svoju činnosť vykonáva profesionálne a nedostatok, ktorého sa nesporne prvostupňový súd dopustil bol zhojený a odvolací súd naň správne neprihliadal.

Ďalšia procesná námietka spočíva v nedodržaní procesných ustanovení pri zmene účastníka (§ 95 ods. 1 OSP). Touto otázkou sa zaoberal aj odvolací súd už v priebehu doterajšieho konania, so správnym záverom. Len pri zámene účastníka môže súd do toho zasahovať tým, že zámenu či návrh na pristúpenie nepripustí. Pokiaľ dôjde k zmene účastníka nástupníctvom (či už generálnou alebo singulárnou sukcesiou) súd ju vezme v ktoromkoľvek štádiu konania na vedomie, ale zasahovať do toho nemôže. Neobstojí preto ani táto námietka.

Nie sú dôvodné ani vecné dôvody spočívajúce v nedostatočnom skutkovom zistení a nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom. V tomto dovolací súd plne odkazuje na úplné dôvody napadnutého rozhodnutia a niektoré nepresnosti nemali za následok nesprávnosť rozhodnutia. S poukazom na námietky dovolateľa dovolací súd dopĺňa tieto dôvody odvolacieho súdu.

Sú správne námietky dovolateľa v tom, že samotné združenie finančných prostriedkov a následná realizácia činnosti, za účelom ktorej finančné prostriedky boli združené, nezakladala vznik vlastníckeho práva (išlo o akúsi obdobu konzorcia). Ani hlavné investorstvo na tom nič nemenilo. Uvedomiť si treba, že išlo o socialistické vlastníctvo a jeho správa bola zabezpečovaná vyhláškou o správe národného majetku. Pokiaľ správa nebola dohodnutá alebo príslušným štátnym orgánom určená, vykonávala ju organizácia, ktorá najviac príslušný štátny majetok užívala. Na tomto stave nič nemenila ani privatizácia, pretože výnosy z nej išli na účet štátu (F.).

Otázka evidencie nehnuteľnosti, predtým vedená na strediskách geodézie, neskoršie (aj teraz) na katastrálnych úradoch robila a robí problém pri úprave vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, hlavne pri úprave vecných práv. Právnu úpravu týchto vzťahov (hlavne vznik, zmenu a zánik) ani predtým ani teraz nezabezpečoval tento orgán. Vždy mal a aj teraz má len evidenčnú povahu tento pohyb v katastri zaznamenávať. Záväznosť údajov v katastri rieši katastrálny zákon (zákon č. 162/1995 Z. z. v platnom znení) v § 70 ods. 1, podľa ktorého (už nadpisu - Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra), „Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak“. V § 7 je uvedené aj nesprávne označenie parciel. Súd nemá nijakú povinnosť v priebehu konania prispôbovať svoj postup zmenám, ktoré kataster vykonáva. Tým, že kataster parcelu označí iným číslom na jestvujúcom právnom stave sa nič nemení. V danom prípade je rozhodujúce, či v „reáli“ išlo o jednu parcelu označenú rôznymi číslami alebo o viac parciel. Občiansky zákonník vychádza z princípu tzv. deleného vlastníctva stavby a pozemku (§ 120 ods. 2 OZ) a preto ak je vlastníctvo stavby či pozemku sporné, musí sa skúmať zvlášť. Sporná tu bola len jedna parcela a za súčinnosti účastníkov ju kataster (prípadne aj geom. plánu alebo znal. posudku) označí jedným číslom. Z tohto pohľadu nešlo o zmenu žaloby ale správne, ako vychádzal odvolací súd o jej spresnenie a žalobný petit sa nemenil.

Spôsob a podmienky tzv. veľkej privatizácie boli stanovené zákonom (zák. č. 92/1991 Zb. v platnom znení). Pokiaľ by boli do nej pojaté aj nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, správca konkurznej podstaty by ich do súpisu konkurznej podstaty nebol mohol pojať. Za daného stavu správne ich pojal do súpisu konkurznej podstaty. S, a.s. nemohol prevziať všetok majetok a záväzky ale len tie, ktoré mu patrili.

Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

Úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci (§ 243c v spojení s § 142 ods. 1 OSP). Tento bol priznaný v sume 18 450 Sk + 164 Sk paušál, spolu 18 614 Sk. Nebola priznaná DPH, keďže ide o daňovú povinnosť advokáta voči štátu, ktorá zákonom nebola prenesená na protistranu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. januára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.N.